

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Stk/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200225
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Matulník
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:5021200225.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: SHP a.s., so sídlom Červenej armády 1191, Turčianske Teplice, IČO: 31 585 370, právne zastúpený: Mgr. Erika Sojková, advokátka, so sídlom Rybníčná 40, Bratislava proti žalovanému: Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, so sídlom Botanická 17, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. 2934/2021 zo dňa 16. marca 2021, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 31S/89/2021 zo dňa 21. decembra 2022, t a k t o

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.
Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Regionálna veterinárna a potravinová správa Martin, ako prvostupňový správny orgán (ďalej len „RVPS Martin“) vykonala dňa 10. decembra 2019 v prevádzkarni žalobcu Potravinárska výroba - SHP a.s. Červenej armády 1191, 039 01 Turčianske Teplice - Výroba piškót (ďalej aj len „Výroba piškót - SHP a.s.“) kontrolu produktov živočíšneho pôvodu (vajec) dodaných z iných členských štátov podľa zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti v rozhodnom znení (ďalej len „zákon o veterinárnej starostlivosti“). Kontrola bola vykonaná v mieste určenia produktov živočíšneho pôvodu na základe hlásenia zásielky vajec z Českej republiky prostredníctvom elektronického systému Štátnej veterinárnej a potravinovej spravy Slovenskej republiky (ďalej len „ŠVPS SR“). Vzhľadom na zistené skutočnosti a nedostatky konštatované pri vykonávaní kontroly, RVPS Martin v zmysle § 8 ods. 3 písm. e) zákona o veterinárnej starostlivosti uložila žalobcovi Opatrenia č. k. 3004/2019/MM zo dňa 10. decembra 2019 a Veterinárne opatrenia č. k. 3026/2019/MM zo dňa 16. decembra 2019, ktorými zakázala spracovanie vajec, ktoré neboli označené paletovým lístkom, ani kódom na vajci dodané v zásielke z Českej republiky. Tiež zaviazala žalobcu povinnosťou informovať RVPS Martin o spôsobe naloženia s uvedenými vajcami a v prípade zámeru vrátenia vajec predložiť RVPS Martin predchádzajúci súhlas veterinárnej autority Českej republiky a súhlas dodávateľa s vrátením predmetných vajec. Ďalej uložila každú ďalšiu manipuláciu s predmetnými vajcami nahlásiť RVPS Martin tak, aby ďalší presun bolo možné vykonať za prítomnosti úradného veterinárneho lekára a predložiť na RVPS Martin záznam z vykonania vstupnej kontroly pri preberaní vajec zo zásielky z ČR zo dňa 06. decembra 2019. Dňa 13. februára 2020 vykonali inšpektori RVPS Martin dodatočnú veterinárnu kontrolu za účelom overenia splnenia opatrení č. k.: 3026/2019/MM zo dňa 16. decembra 2019.

2. Následne RVPS Martin začala správne konanie a dňa 21. decembra 2020 vydala rozhodnutie č. k.: 943/2020-2/MM (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), v ktorom žalobcu uznala zodpovedným za spáchanie správnych deliktov podľa § 50 ods. 3 písm. i), t), y) zákona o veterinárnej starostlivosti a uložila mu úhrnnú pokutu vo výške 10.000,- EUR podľa § 50 ods. 3 písm. i) uvedeného zákona. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom žiadal zrušenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

3. ŠVPS SR ako druhostupňový správny orgán v konaní postupoval podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „správny poriadok“ alebo „zákon o správnom konaní“) a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu svojím rozhodnutím č. k.: 2934/2021 zo dňa 16. marca 2021 (ďalej len „druhostupňové rozhodnutie“) zmenila pre rozsiahlosť, neprehľadnosť výroku, zmätočnú skutkovú a právnu kvalifikáciu, citáciu predpisov, ktoré už stratili platnosť. Z dôvodu nesprávneho posúdenia skutkového stavu veci a na to nadväzujúceho právneho posúdenia v súvislosti so skutkom, ktorý prvostupňový správny orgán považoval za najzávažnejší (skutok bol odvolacím orgánom posúdený ako menej závažný), ŠVPS SR uloženie pokutu znížila na 9.000,- EUR a odôvodnila ju zo všetkých zákonom stanovených hľadísk. ŠVPS SR mala za preukázané spáchanie správneho deliktu:

- podľa § 50 ods. 1 písm. n) a 50 ods. 3 písm. j) zákona o veterinárnej starostlivosti tým, že účastník konania v rozpore s § 37 ods. 3 písm. i), k) zákona o veterinárnej starostlivosti od prijatia zásielky produktov živočíšneho pôvodu (vajec triedy B) dňa 06. decembra 2019 až do 10. decembra 2019, kedy bola v uvedenej prevádzkarni Výroba piškót - SHP a.s. vykonaná úradná veterinárna kontrola, nezabezpečil vykonanie vlastnej kontroly zásielky vajec pôvodom z Českej republiky za účelom preverenia splnenia požiadaviek na označenie produktov živočíšneho pôvodu a požiadaviek na ich vysledovateľnosť určených zákonom o veterinárnej starostlivosti a osobitnými predpismi - Nariadením Komisie (ES) č. 589/2008 z 23. júna 2008, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007 o obchodných normách pre vajcia (ďalej „Nariadenie (ES) č. 589/2008“) - čl. 7 ods. 1, ods. 2, ods. 3, čl. 8 ods. 1, ods. 5, čl. 10, čl. 11, čl. 12 ods. 4 a tiež Nariadením (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a rady z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (ďalej „Nariadenie (ES) č. 178/2002“) - článok 18 ods. 4, keďže veterinárnou kontrolou vykonanou dňa 10. decembra 2019 bolo zistené, že účastník konania do 24 hodín po prijatí zásielky vajec z Českej republiky od dodávateľa AG MAIWALD a. s., Benátky 133, 570 01 Litomyšl (dňa 6. decembra 2019) v predmetnej prevádzkarni, ktorá je registrovaná ako miesto určenia zásielok dodaných z iných členských krajín, v elektronickom systéme „Zásielky“ neuviedol skutočné množstvo dodaných vajec, nakoľko ich množstvo podľa CMR, dodacieho listu a faktúry bolo rôzne (nahlásené množstvo - 241 920 ks, dodané 174 960 ks), nevykonal kontrolu sprievodnej dokumentácie a vajec a tým ani nezistil, že vajcia v množstve až 99 360 kusov nie sú označené v zmysle platných predpisov a nezistil, že sa v zásielke nachádzajú vajcia z iného členského štátu ako pochádza zásielka. Pri dokladovej kontrole bol na vyžiadanie úradného veterinárneho lekára predložený medzinárodný nákladný list (CMR) č. 1244313, ktorý sprevádzal zásielku vajec z Českej republiky od dodávateľa AG MAIWALD a. s., Benátky 133, 570 01 Litomyšl. Na CMR bolo uvedené: „26 palet, 174 960 ks vejce, 24 000 kg“; nebol uvedený dátum prepravy ani prevzatia zásielky, sprevádzal ho dodací list č. 1 s uvedením dodávateľa: AG MAIWALD a. s., Benátky 133, 570 01 Litomyšl a „vajcia B, 26 paliet, 174 960 ks“. Počas výkonu veterinárnej kontroly neboli predložené žiadne iné doklady k zásielke vajec, ktoré by hodnoverne dokladovali plnenie požiadavky označenia podľa Nariadenia (ES) č. 589/2008 a požiadavky vysledovateľnosti podľa Nariadenia (ES) č. 178/2002. Po písomnom vyžiadaní zo dňa 21. mája 2020 žalobca predložil faktúru 42201965, evidenčné číslo dokladu: 183190136, dátum vystavenia daňového dokladu: 6. decembra 2019, v ktorej je uvedené: „Vejce - B 153 360 ks - DMT 2.1.2020, Vejce - M 18 000 ks - DMT 2.1.2020“, teda spolu 171 360 ks vajec. Fyzickou kontrolou zásielky vajec bolo zistené, že okrem vajec pôvodom z Českej republiky, označených v zmysle požiadaviek Nariadenia (ES) č. 589/2008, boli v predmetnej zásielke aj vajcia, označenie ktorých nie je v súlade s Nariadením (ES) č. 589/2008, a to: vajcia v počte 43 200 kusov na 5 paletách bez akéhokoľvek označenia na vajci - neboli označené v súlade s Nariadením (ES) č. 589/2008, nebola zabezpečená ich vysledovateľnosť podľa Nariadenia (ES) č. 178/2002, dve palety neboli označené ani na vonkajšej strane obalov (bez paletového štítku); vajcia v počte 34 560 kusov umiestnené na 4 paletách, ktoré neboli označené na vonkajšej strane obalov (neboli označené žiadnym paletovým štítkom), iba kódom na vajci 3CZ 9079

(výrobca AG Mainwald, a. s., Benátky 133, 570 01 Litomyšl); vajcia v množstve 21 600 kusov, ktoré neboli označené na vonkajšej strane obalov (neboli označené žiadnym paletovým štítkom), iba kódom na vajci 3-PL-30251304 (výrobca Kruczyn Mariusz Pachura, Farma Drobiu Sprzedaż Jaj Mariusz Pachura Kruczyn 9, 63-041 Chocicza - údaj získaný z <http://kruczyn.pl/>). ŠVPS SR neviduje výnimku z povinnosti označovať vajcia vydané Českou veterinárnou autoritou podľa Časti VI Bodu III ods. 1 prílohy VII k Nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (ďalej „Nariadenie (EÚ) č. 1308/2013“), ktorá by podľa čl. 11 Nariadenia (ES) č. 589/2008 umožňovala do prevádzky Výroba piškót - SHP a.s. dovážať neoznačené vajcia priamo od výrobcu AG Maiwald, a. s., 570 01 Litomyšl. Žalobca tiež v rozpore s § 33 ods. 5 zákona o veterinárnej starostlivosti, dňa 13. decembra 2019 autom spoločnosti SHP a. s. s EČV: U. XXX Z. zaslal vyššie uvedené vajcia v množstve 99 360 kusov, označenie ktorých nebolo v súlade s Nariadením (ES) č. 589/2008 do iného členského štátu - do Českej republiky, spoločnosti AG MAIWALD a. s., Benátky 133, 570 01 Litomyšl ako reklamáciu (vystavený CMR č.: SK 1631409 zo dňa 13.12.2019), a to bez udelenia výnimky z označovania vajec dodávaných do iného členského štátu od slovenskej veterinárnej autority a bez predchádzajúceho súhlasu veterinárnej autority Českej republiky a bez súhlasu dodávateľa s vrátením predmetných vajec;

- podľa § 50 ods. 3 písm. y) zákona o veterinárnej starostlivosti, nakoľko žalobca v rozpore s § 37 ods. 2 písm. f) bod 2. zákona o veterinárnej starostlivosti a s poukazaním na Nariadenie (ES) č. 178/2002 - článok 18, Vykonávacie Nariadenie Komisie (EÚ) č. 931/2011 z 19. septembra 2011 o požiadavkách na vysledovateľnosť stanovených nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 v súvislosti s potravinami živočíšneho pôvodu (ďalej „Nariadenie (EÚ) č. 931/2011“) - § 3 ods. 1 písm. b), g), h), ods. 3, Nariadenie (ES) č. 589/2008 - článok 7 nesprístupnil všetku dokumentáciu, týkajúcu sa vajec, ktoré boli do potravinárskej prevádzky Výroba piškót - SHP a.s. dodané dňa 6. decembra 2019 od producenta z iného členského štátu - z Českej republiky. Počas úradnej veterinárnej kontroly v predmetnej prevádzke dňa 10. decembra 2019 predložil žalobca len CMR č. 1244313 bez uvedenia dátumu dodania od dodávateľa: AG MAIWALD a. s., Benátky 133, 570 01 LITOMYŠL, na vajcia triedy B v množstve 26 paliet, 174 960 ks. RVPS Martin dňa 21. mája 2020 požiadala účastníka konania o predloženie potvrdenej reklamácie zásielky od dodávateľa AG MAIWALD a. s., Benátky 133, 570 01 Litomyšl, prípadne ich vyjadrenie k danej reklamáci, dodací list k vrátenej zásielke, ako aj faktúry k vajciam dodaným dňa 06.12.2019 a faktúry k vajciam, vráteným dňa 13.12.2019 do Českej republiky. Účastník konania predložil faktúru 42201965, evidenčné číslo dokladu: 183190136, dátum vystavenia daňového dokladu: 6. decembra 2019, v ktorej je uvedený: Vejce - B 153 360 ks - DMT 2.1.2020, Vejce - M 18 000 ks - DMT 2.1.2020. Následne znovu predložil aj CMR č. 1244313, v ktorom bol už pri podpise a pečiatke odosielateľa uvedený dátum 6. december 2019, pričom bola tiež vykonaná zmena v počte dodaných vajec z pôvodných 174 960 ks na 171 360 ks, čím došlo zo strany žalobcu k meneniu údajov na medzinárodnom nákladnom liste č. 1244313. Tiež predložil faktúru 42201966, evidenčné číslo dokladu: 183190136 (dobropis k fa 183190136), dátum vystavenia daňového dokladu: 12. december 2019, v ktorej je uvedený: Vejce - B 81 360 ks, Vejce - M 18 000 ks - DMT 2.1.2020. Tieto doklady, potrebné na zistenie dodaného množstva vajec nesprístupnil účastník konania inšpektorom ani v čase úradnej veterinárnej kontroly dňa 10. decembra 2019 a ani v čase dodatočnej veterinárnej kontroly dňa 13. februára 2020.

ŠVPS SR sa zároveň podrobne zaoberala všetkými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní, popísala správnu úvahu pri ich posúdení a tieto odmietla ako neopodstatnené.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Žalobca podal voči druhostupňovému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu na Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „správny súd“). Správny súd rozsudkom č. k. 31S/89/2021 zo dňa 21. decembra 2021 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. Správny súd vyhodnotil žalobné námietky žalobcu ako nedôvodné a ustálil, že druhostupňové rozhodnutie žalovaného ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, je v súlade so zákonom. Úvodom zdôraznil, že mnohé z námietok žalobcu s prejednávanou vecou nemajú žiaden súvis a týkajú sa iných

administratívnych konaní a rozhodnutí v nich vydaných, o ktorých sám správny súd už rozhodol v iných konaniach (poukazujúc na konania vedené pod sp. zn. 31S/45/2021, 31S/47/2021). Konkrétne k žalobnej námietke žalobcu ohľadom „uvádzania vajec na trh“ , považoval správny súd za potrebné ešte uviesť, že v posudzovanom prípade sa žalobcovi nekladie za vinu, že uvádzal na trh vajcia, ale to, že ako registrovaný príjemca zásielok produktov živočíšneho pôvodu nezabezpečil vykonanie vlastnej kontroly zásielky vajec (ani sprievodnej dokumentácie), a teda nezistil, že predmetná zásielka nielenže neobsahuje taký počet vajec ako bol nahlásený, ale ani nezodpovedá právom aprobovaným požiadavkám z hľadiska označovania vajec a ich vysledovateľnosti. V súvislosti s výkladom pojmov „uvádzanie na trh“ a „umiestňovanie na trh“ poukázal správny súd práve na svoje rozsudky uvedené vyššie v tomto bode pod sp. zn. 31S/45/2021, 31S/47/2021.

6. Nakoľko správny súd vyhodnotil, že medzi spornými stranami nebolo sporné, že žalobca od prijatia zásielky produktov živočíšneho pôvodu (vajec triedy B) dňa 6. decembra 2019 až do 10. decembra 2019, kedy bola v prevádzkarni žalobcu Výroba piškót - SHP a.s. vykonaná úradná veterinárna kontrola, nezabezpečil vykonanie vlastnej kontroly zásielky vajec pôvodom z Českej republiky za účelom preverenia splnenia požiadaviek na označenie produktov živočíšneho pôvodu a požiadaviek na ich vysledovateľnosť určených zákonom o veterinárnej starostlivosti a osobitnými predpismi, hoci tak v zmysle platnej a účinnej úpravy urobiť mal (§ 33 ods. 3 zákona o veterinárnej starostlivosti), skonštatoval, že druhostupňové rozhodnutie žalovaného v časti, týkajúcej sa prvého skutku, je v súlade so zákonom.

7. K žalobnému bodu žalobcu namietajúcemu ľubovôľu správneho orgánu pri výbere právnej úpravy, keď pri zistení rovnakých nedostatkov sa postupuje raz podľa ustanovení zákona o potravinách a niekedy podľa ustanovení zákona o veterinárnej starostlivosti, správny súd zhodne so žalovaným uviedol, že príslušné správne orgány sú orgánmi štátnej správy tak vo veterinárnej oblasti (t.j. vykonávajú úradné kontroly podľa zákona o veterinárnej starostlivosti), ako aj orgánom úradnej kontroly potravín (vykonávajú úradné kontroly podľa zákona o potravinách), pričom do ich pôsobnosti patrí aj rozhodovanie a konanie v rámci ďalších právomocí zverených im ďalšími osobitnými právnymi predpismi. Oblasť veterinárnej starostlivosti má úzku súvislosť s oblasťou potravinového práva, dôkazom čoho je aj fakt, že žalobca a jeho dotknutá prevádzkareň Výroba piškót - SHP a.s. je na príslušnom orgáne úradnej kontroly potravín zaregistrovaná ako príjemca v mieste určenia zásielok produktov živočíšneho pôvodu podľa zákona o veterinárnej starostlivosti a zároveň je tiež zaregistrovaná podľa zákona o potravinách ako výrobca potravín. To, podľa akého zákona bude príslušný správny orgán vykonávať kontrolu, spadá do kompetencie príslušného orgánu, pričom z obsahu predloženého spisového materiálu je zrejmé, že žalobca mal v tomto prípade vedomosť, že kontrola bude vykonávaná na základe zákona o veterinárnej starostlivosti, čo zástupca žalobcu potvrdil svojím podpisom na každom úradnom zázname o kontrole zo strany správneho orgánu.

8. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj žalobnú námietku o nutnosti vedenia spoločného konania o správnych deliktach žalobcu podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona per analogiam, ktorými boli žalovaným konštatované v rôznych správnych konaniach jednak porušenia potravinového práva, ako aj (ako v tu prejednávanej veci) veterinárneho práva. Správny súd v tomto smere zdôraznil, že za pokračovací správny delikt (na základe analógie k trestnému právu) možno považovať situáciu, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého deliktu, pričom trestnosť jednotlivých čiastkových útokov sa má posudzovať ako jeden správny delikt, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich spáchania a v predmete útoku. Z uvedeného, s odkazom aj na ustanovenie § 122 ods. 3 Trestného zákona, ktoré v oblasti správneho trestania vymedzuje okamih, kedy páchatel začína páchať nový skutok, a tým aj nový správny delikt, ktorým je v pomeroch správneho trestania oznámenie upovedomenia o začatí správneho konania, ako aj na rozdielnosť právnych predpisov, porušenia ktorých sa žalobca dopustil, a teda rozdielnosť správnych deliktov mu vyčítaných, je zrejmé, že spoločné konanie o správnych deliktach, tak ako sa toho dožadoval žalobca, nie je možné.

9. Vo vzťahu k žalobnému bodu namietajúcemu pravdivosť tvrdenia správneho orgánu o porušení ustanovenia § 50 ods. 3 písm. y) zákona o veterinárnej starostlivosti („nesprístupnení všetkej dokumentácie a záznamov podľa tohto zákona a osobitných predpisov alebo ktoré príslušný orgán veterinárnej správy považuje za potrebné na posúdenie predmetu veterinárnej kontroly“) zo strany žalobcu, čoho dôkazom má byť odôvodnenie rozhodnutia žalovaného (strany 29 až 30), správny súd

uvádza, že ho nepovažuje za dôvodný. Žalobca sa nemôže zbavovať svojej povinnosti disponovať náležitou dokumentáciou ako ani povinnosti túto dokumentáciu sprístupniť príslušným orgánom včas.

10. Ďalšie žalobné námietky považoval správny súd za vágne, nakoľko len „odmietajú“ tvrdenia žalovaného bez relevantnej argumentácie, resp. namietajú rozpor so zistenými skutočnosťami, či zákonom, resp. porušenie práva bez toho, aby konkretizovali v čom majú spočívať. Správny súd napokon poukázal na to, že podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj Ústavného súdu SR, je súd (rovnako tak aj orgán verejnej správy) povinný zodpovedať len taký argument, ktorý sa týka veci a je zároveň konkrétny (t.j. formulovaný dostatočne jasným spôsobom), čo v prejednávanom prípade u mnohých žalobných námietok absentuje.

11. Podľa názoru správneho súdu žalovaný správny orgán nevybočil z medzí správneho uváženia vo vzťahu k výške pokuty, ani ho nezneužil. Správny orgán pri ukladaní pokuty postupoval správne, keď na základe analógie legis aplikoval tzv. absorpčnú zásadu, ktorej podstata tkvie v absorpcii sadziieb (prísnejší trest pohlcuje miernejší) a uložení úhrnnej pokuty za správny delikt najprísnejšie postihnutelný, pričom takýmto správnym deliktom je delikt, za ktorý možno uložiť pokutu s najvyššou sadzbou. Žalobca sa dopustil správneho deliktu podľa § 50 ods. 1 zákona o veterinárnej starostlivosti (pokuta od 400,-Eur do 3 500,-Eur) a § 50 ods. 3 zákona o veterinárnej starostlivosti (pokuta od 2 500,-Eur do 40 000,-Eur), pričom z porovnania sadziieb správnych sankcií platných a účinných tak v čase spáchania správnych deliktov, ako aj v čase vydania napadnutých rozhodnutí i rozhodovania správneho súdu je zrejmé, že najprísnejšie postihnutelný správny delikt je ten, ktorého skutková podstata je uvedená v § 50 ods. 3 zákona o veterinárnej starostlivosti (pokuta od 2 500,-Eur do 40 000,-Eur). Žalovaný v odvolacom konaní sankciu uloženú prvostupňovým správnym orgánom zmiernil a žalobcovi uložil o 1 000,- EUR nižšiu pokutu než mu uložil prvostupňový správny orgán. V posudzovanom prípade má správny súd za to, že správny orgán uložil žalobcovi pokutu na dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby. Keďže žalobca nenamietal výšku uloženej pokuty ani nenavrhol jej moderáciu vo svoj prospech, správny súd nemohol aplikovať inštitút sankčnej moderácie zakotvený v ustanovení § 198 ods. 2 SSP. Zároveň správny súd nezistil, že by v danom prípade došlo k zániku zodpovednosti žalobcu za postihované správne delikty (§ 195 písm. b/ SSP), nakoľko zákon o veterinárnej starostlivosti neupravuje prekluzívnu ani premlčaciu lehotu, uplynutím ktorej by zanikla možnosť sankcionovať protiprávne konanie žalobcu, ale len lehotu, v ktorej možno začať konanie o uložení pokuty (§ 51 ods. 5 zákona o veterinárnej starostlivosti), ktorá dodržaná bola. Rovnako tak správny súd nezistil žiadnu z iných tzv. väd trestania (§ 195 písm. a/ až e/ SSP), ktoré by odôvodňovali zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia.

12. Na záver správny súd skonštatoval, že žalovaný v odôvodnení rozhodnutia reagoval tak na skutkové okolnosti prípadu (t.j. skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené a ich právny význam), ako aj na právne posúdenie veci. Správne orgány uviedli, aké dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotili, ako sa vyrovnali s námietkami účastníka vo vzťahu k skutkovým okolnostiam i právnomu posúdeniu veci. V rámci právneho posúdenia veci žalovaný pri zachovaní dvojstrannosti konania subsumoval dostatočne zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenia hmotnoprávneho predpisu s odkazom na konkrétne ustanovenia, z ktorých žalovaný správny orgán vo výrokovej časti rozhodnutia vychádzal, pričom neuviedol len citáciu aplikovaných ustanovení, ale aj vložil obsah právnej normy, aby bol žalobcovi zrejmý vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením veci správnym orgánom. Odôvodnenie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu vytvorilo dostatočný základ pre formuláciu žalobných námietok a dostatočný podklad, aby si správny súd na záveroch správneho orgánu vybudoval svoje úvahy o veci. Úvahy žalovaného správneho orgánu sú racionálne, ucelené, koherentné a v súlade so zásadami logiky. Správny súd podotýka, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného o opravnom prostriedku nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, je nevyhnutné zodpovedať len tie námietky, ktoré majú rozhodujúci význam z hľadiska aplikácie relevantných právnych noriem a súčasne sú nevyhnutné na prípadné doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

13. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že žalobcovi, ktorý úspech v konaní nemal, súd náhradu trov konania nepriznal a rovnako podľa § 168 SSP a contrario rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania ani žalovanému.

III.

Kasačná sťažnosť, stanoviská účastníkov konania

14. Sťažovateľ podal voči napadnutému rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej ako „kasačný súd“ alebo aj ako „Najvyšší správny súd SR“) zmenil napadnutý rozsudok správneho súdu tak, že zruší druhostupňové rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP) v rozpore s precedenčnou zásadou správneho konania. Z obsahu kasačnej sťažnosti je zrejмый aj sťažovateľom namietaný žalobný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f), hoci nie vyslovene ním takto označený. T.j. sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Sťažovateľ vo svojej kasačnej sťažnosti, opakovane ako v správnej žalobe, namietal nezákonný postup správneho orgánu v súvislosti s poukazom na účelovú selekciu práva (zákona o veterinárnej starostlivosti, resp. zákona o potravinách) zo strany žalovaného, tak pri jeho postupoch a rozhodovaní v tej istej veci, ktorou je podľa sťažovateľa v tu prejednávanéj veci umiestňovanie na trh čerstvých slepačích vajec - triedy kvality B a výskyt plesní na vajciach určených do potravinárskej výroby (v konaní vedenom pred správnym súdom pod inou sp. zn. 31S/45/2021). Podľa názoru sťažovateľa posudzovali správne orgány v rozpore s ustanovením § 18 Správneho poriadku a s poukazom na § 122 ods. 10 Trestného zákona, porušovanie povinností žalobcu pre to isté porušenie právnych predpisov v oblasti potravinového práva, avšak v jednom prípade s poukazom na ustanovenia zákona o potravinách a v druhom prípade s poukazom na ustanovenia zákona o veterinárnej starostlivosti, hoci konanie malo byť vedené ako spoločné. Takýto postup považuje sťažovateľ za nezákonný, v rozpore s princípom právnej istoty, diskriminačný a zároveň v rozpore s precedenčnou zásadou správneho konania.

16. Sťažovateľ namieta, že v zákone o veterinárnej starostlivosti sa uvádza pojem „uvádzanie na trh“, a s pojmom „umiestňovanie na trh“ nepracuje. K pojmu „umiestňovanie na trh“ sa možno v oblasti veterinárneho práva dostať len prostredníctvom odkazujúceho ustanovenia § 3 písm. g) zákona o veterinárnej starostlivosti a následne Nariadenia (ES) č. 178/2002. Podľa definície uvedenej v článku 3, bod 8. Nariadenia (ES) č. 178/2002 „umiestnenie na trhu“ znamená skladovanie, uchovávanie potravín alebo krmív na účely predaja, vrátane ponúkajúceho na predaj alebo akúkoľvek inú formu prevodu, či už bezplatnú alebo nie a predaj, distribúciu a iné formy prevodu samy o sebe. Sťažovateľ dopriňa, že práve zákon o potravinách spoločne s Nariadením (ES) č. 178/2002 poskytuje základ na zabezpečenie vysokej ochrany zdravia ľudí a záujmov spotrebiteľov vo vzťahu k potravinám. Ak však dochádza ku rôznej - selektívnej aplikácii ustanovení Nariadenia (ES) č. 178/2002 s výkladom zákona o veterinárnej starostlivosti, resp. zákona o potravinách zo strany správneho orgánu v tej istej veci (pre to isté protiprávne konanie), jedná sa o porušenie princípu právnej istoty kontrolovaného subjektu s poukazom na právo na spravodlivý súdny proces.

17. Ďalšie sťažovateľove námietky duplicitne zdôrazňujú, že tak v konaní pred správnymi orgánmi ako aj pred správnym súdom, boli vedené súbežne dve konania (popri tu prejednávanéj veci aj konanie vedené pred správnym súdom pod sp. zn. 31S/45/2021), ktorých výsledkom boli rozhodnutia o porušení tej istej povinnosti vo výsledovateľnosti vajec podľa článku 18 Nariadenia (ES) č. 178/2002, avšak práve účelová selekcia práva zo strany správneho orgánu mala podľa žalobcu za následok opakovane sankciu v rozpore so zásadou správneho trestania ne bis in idem, na porušenie ktorej upozornil žalobca opakovane v každom štádiu konania.

18. Sťažovateľ namieta ukrátenie na svojom práve na spravodlivý proces, ktorého sa mal dopustiť správny súd tým, že neprihliadol na jeho písomné podanie zo dňa 27. decembra 2022 ako reakciu na dupliku žalovaného zo dňa 7. novembra 2022, s odôvodnením, že uvedené podanie žalobcu bolo súdu doručené až po tom, čo bol rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/89/2021, t.j. v tu prejednávanéj veci, dňa 21. decembra 2022 vyhlásený. Poukazuje na to, že termín verejného vyhlásenia rozsudku správneho súdu v predmetnej veci nie je dostupný na portáli súdu v rozpore s ustanovením § 5 ods. 6 SSP a rovnako na skutočnosť, že sa v prejednávanéj veci ani neuskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ vyjadril podozrenie, že rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/89/2021 zo dňa 21. decembra 2022 nebol v skutočnosti vyhlásený v termíne deklarovanom súdom.

19. Na záver sťažovateľ zdôraznil, že správny súd sa v predmetnom konaní nedostatočne zaoberal námietkami žalobcu proti druhostupňovému rozhodnutiu žalovaného č. k.: 2934/2021 zo dňa 16. marca 2021 a jemu predchádzajúcemu prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu žalovaného sp. zn. 943/2020-2/MM zo dňa 21. decembra 2020, ktorých výroková veta neobsahuje skutkovú podstatu poukazujúcu na porušenie ustanovení § 50 ods. 1 písm. n), ods. 3 písm. j), y) zákona o veterinárnej starostlivosti zo strany žalobcu. Ďalej namieta, že zo strany žalovaného nie je presne určený a odôvodnený správny delikt. Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/89/2021 zo dňa 21. decembra 2022, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, považuje sťažovateľ za vykonaný na základe nesprávneho právneho posúdenia veci v rozpore s precedenčnou zásadou správneho konania, mimo zákonného rámca. Na základe uvedeného preto navrhuje, aby kasačný súd zmenil rozsudok správneho súdu tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby mu bola kasačným súdom priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu.

20. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril elektronicky podaním zo dňa 18. mája 2023.

21. Žalovaný s namietanými tvrdeniami žalobcu zásadne nesúhlasí a vo svojom vyjadrení opakovane vysvetľuje svoj úradný a zákonný postup v konaní a pri rozhodovaní v tu prejednáwanej veci. Zastáva názor, že skutočnosti popísané v kasačnej sťažnosti žalobcu nemia zistený stav, skutkové okolnosti a právne posúdenie veci. Žalovaný trvá na svojom právnom názore, že pri ukladaní pokuty postupoval v súlade so zákonom o veterinárnej starostlivosti a Správnym poriadkom. Rozhodnutie žalovaného považuje za zákonné, zrozumiteľné, vychádzajúce z náležite zisteného skutkového stavu veci a obsahujúce všetky predpísané náležitosti, vrátane náležitého odôvodnenia výšky pokuty, s ktorým sa stotožnil aj konajúci správny súd. Podľa názoru žalovaného, správny súd vo svojom rozsudku sp. zn. 31S/89/2021 zo dňa 21. decembra 2022 vec správne právne posúdil, a preto navrhuje, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

22. Sťažovateľ v písomnej reakcii na vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti zo dňa 23. júna 2023 opakovane uviedol, že na svojich skutkových a právnych dôvodoch vyjadrených v kasačnej sťažnosti zotráva. Naďalej namietal sporný postup žalovaného v súvislosti s nijako žalovaným nepreukázanou účelovou selekciou práva (v tu prejednáwanej veci podľa zákona o veterinárnej starostlivosti, inokedy podľa zákona o potravinách), a poukázal na nesprávny úradný postup žalovaného v súvislosti s úradnými kontrolami vykonanými v jeho prevádzke, ktorých závery predchádzali vydaniu napadnutého správneho rozhodnutia. Sťažovateľ namietal, že v tu prejednáwanej veci nie je možné aplikovať Nariadenie (ES) č. 178/2002, ako uviedol žalovaný, nakoľko podľa sťažovateľa úradná kontrola pochybila v spôsobe a mieste overovania bezpečnosti potravín pred ich konečným použitím, keďže nevykonala posudzovanie potravinárskeho výrobku - piškót, ktoré sú produktom určeným na trh a ku konečnej priamej spotrebe konzumentom a nie vajcia, ktoré boli pred spracovaním plne pod kontrolou žalovaného.

IV.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

23. Vec bola náhodným spôsobom pridelená do štvrtého senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a v tomto senáte bola pridelená ako sudkyňa spravodajkyňa JUDr. Zuzane Mališovej. Na základe § 27b rozvrhu práce najvyššieho správneho súdu v znení jeho opatrenia č. 5 bola vec prerozdelená do šiesteho senátu najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku pod pôvodnou spisovou značkou.

24. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu SR www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je nedôvodná.

25. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

27. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

29. Podľa § 1 ods. 1 zákona o veterinárnej starostlivosti v znení účinnom v čase spáchania správnych deliktov tento zákon ustanovuje

- a) veterinárne požiadavky na zdravie zvierat, násadové vajcia a na spermu, embryá a vajčička zvierat (ďalej len "zárodočné produkty") z hľadiska zdravia zvierat a na ochranu zvierat,
- b) veterinárne požiadavky na produkty živočíšneho pôvodu 1) vrátane vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov (ďalej len "živočíšny vedľajší produkt"), krmív 2aa) a vybraných produktov rastlinného pôvodu v záujme ochrany zdravia zvierat,
- c) veterinárne požiadavky na zvieratá, násadové vajcia, ako aj na produkty živočíšneho pôvodu vrátane živočíšnych vedľajších produktov v záujme ochrany zdravia ľudí.

30. Podľa § 2 písm. a) zákona o veterinárnej starostlivosti na účely tohto zákona sa rozumie obchodom obchod so zvieratami, násadovými vajcami, zárodočnými produktmi, živočíšnymi vedľajšími produktmi, produktmi živočíšneho pôvodu a ostatnými produktmi podľa tohto zákona medzi členskými štátmi Európskej únie alebo štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore.

31. Podľa § 3 písm. b) zákona o veterinárnej starostlivosti veterinárnymi požiadavkami podľa § 1 ods. 1 sú pri produktoch živočíšneho pôvodu vrátane živočíšnych vedľajších produktov a vybraných produktov rastlinného pôvodu

1. dodržiavanie opatrení zameraných na zdravie a ochranu zvierat pri produkcii a uvádzaní produktov živočíšneho pôvodu na trh,
2. dodržiavanie opatrení pri produkcii a uvádzaní produktov živočíšneho pôvodu na trh v záujme ochrany zdravia ľudí,
3. dodržiavanie požiadaviek na dovoz a prevoz produktov živočíšneho pôvodu vstupujúcich na územie Európskej únie z tretích krajín.

32. Podľa § 3 písm. d) zákona o veterinárnej starostlivosti veterinárnymi požiadavkami podľa § 1 ods. 1 sú veterinárne kontroly zvierat, násadových vajec, zárodočných produktov, produktov živočíšneho pôvodu, živočíšnych vedľajších produktov, krmív a medikovaných krmív pri obchodoch s členskými štátmi; tým nie je dotknutá úradná kontrola krmív podľa osobitného predpisu.

33. Podľa § 3 písm. g) zákona o veterinárnej starostlivosti veterinárnymi požiadavkami podľa § 1 ods. 1 ďalšie veterinárne požiadavky podľa osobitných predpisov.

34. Podľa § 8 ods. 3 písm. a) bod. 2 zákona o veterinárnej starostlivosti regionálna veterinárna a potravinová správa vykonáva prostredníctvom veterinárnych inšpektorov a iných úradných veterinárnych lekárov a úradných veterinárnych asistentov veterinárne kontroly nad dodržiavaním veterinárnych požiadaviek podľa § 3 a požiadaviek podľa osobitných predpisov pri uvádzaní krmív na trh, pri premiestňovaní a preprave, uvádzaní na trh, obchode s členskými štátmi a vývoze do tretích krajín zvierat, násadových vajec, zárodočných produktov, živočíšnych vedľajších produktov, produktov živočíšneho pôvodu a ostatných produktov podľa tohto zákona; vykonáva veterinárne prehliadky a inšpekcie.

35. Podľa § 33 ods. 2 zákona o veterinárnej starostlivosti orgány veterinárnej správy a osoby poverené vykonávaním veterinárnych kontrol a inšpekcií sú oprávnené pri veterinárnych kontrolách pri obchode s produktmi živočíšneho pôvodu s členskými štátmi

- a) vykonávať inšpekciu priestorov, kancelárií, laboratórií, zariadení, dopravných prostriedkov určených na prepravu produktov živočíšneho pôvodu, dielní a vybavenia, čistenia a údržby prevádzkarní, produktov, postupov, ktoré sa používajú na výrobu a spracúvanie produktov, označovania značkami a označovania etiketami a prezentácie týchto produktov,
- b) kontrolovať, či zamestnanci prevádzkarní spĺňajú požiadavky na ochranu zdravia ľudí pri produkcii a uvádzaní produktov živočíšneho pôvodu na trh,
- c) odoberať vzorky z produktov držaných v prevádzkarňach na účely skladovania, predaja, uvádzania na trh alebo prepravy,
- d) preskúmavať doklady alebo údaje v počítačovej forme významné pre ďalšie kontroly produktov živočíšneho pôvodu.

36. Podľa § 33 ods. 3 zákona o veterinárnej starostlivosti príjemca v mieste určenia zásielky produktu živočíšneho pôvodu z iného členského štátu je povinný najneskôr 24 hodín po prijatí zásielky nahlásiť regionálnej veterinárnej a potravinovej správe do elektronického systému podľa § 6 ods. 2 písm. b) miesto určenia zásielky, krajinu pôvodu produktu živočíšneho pôvodu, druh a množstvo každého druhu produktu živočíšneho pôvodu, druh obalu alebo druh baliaceho materiálu produktu živočíšneho pôvodu, označenie identifikujúce produkt živočíšneho pôvodu a dodržiavať ustanovenia podľa osobitného predpisu.

37. Podľa § 33 ods. 4 zákona o veterinárnej starostlivosti v mieste pôvodu produktov živočíšneho pôvodu orgány veterinárnej správy vykonávajú kontrolu

- a) dodržiavania požiadaviek v záujme ochrany zdravia zvierat a ochrany zdravia ľudí v prevádzkarňach,
- b) plnenia povinností prevádzkovateľmi prevádzkarní pri výrobe, skladovaní, preprave a uvádzaní produktov živočíšneho pôvodu na trh na všetkých stupňoch uvádzania na trh.

38. Podľa § 33 ods. 5 zákona o veterinárnej starostlivosti produkty živočíšneho pôvodu, ktoré sú predmetom obchodu s členskými štátmi, orgány veterinárnej správy kontrolujú rovnakým spôsobom ako produkty živočíšneho pôvodu, ktoré sú určené na domáci trh. Ak ich nemožno z veterinárnych dôvodov uvádzať na trh na území Slovenskej republiky, nesmú sa zasielať na územie členských štátov.

39. Podľa § 37 ods. 2 písm. f) zákona o veterinárnej starostlivosti osoby uvedené v odseku 1 (t.j. vlastníci, držiteľ, sprostredkovateľ alebo dovozca, príjemca, prepravca, predávajúci alebo iné fyzické osoby alebo právnické osoby oprávnené disponovať so zvieratami, násadovými vajcami, zárodočnými produktmi, produktmi živočíšneho pôvodu, živočíšnymi vedľajšími produktmi a vybranými produktmi rastlinného pôvodu, krmivami, medikovanými krmivami, osoby, ktoré manipulujú so zvieratami, najmä predávajúci zvieratá, strihajú alebo inak ošetrujú zvieratá a prevádzkovatelia potravinárskych podnikov, na ktoré sa vzťahujú veterinárne požiadavky podľa § 3, zodpovední za bezpečnosť potravín živočíšneho pôvodu) sú ďalej povinné pri uvádzaní produktov živočíšneho pôvodu na trh

1. umožniť orgánom veterinárnej správy v každom čase vstupovať do všetkých budov, objektov, priestorov, k zariadeniam alebo inej infraštruktúre, na pozemky a do iných priestorov prevádzkovateľov potravinárskych podnikov, ktoré súvisia s predmetom veterinárnej kontroly,
2. sprístupniť dokumentáciu a záznamy podľa tohto zákona a osobitných predpisov, 5) ktoré príslušný orgán veterinárnej správy považuje za potrebné na posúdenie predmetu veterinárnej kontroly,
3. umožniť príslušnému orgánu veterinárnej správy prístup ku všetkým informáciám vrátane počítačových systémov a technických nosičov údajov, ktoré sú potrebné na výkon veterinárnych kontrol,
4. predkladať príslušným orgánom veterinárnej správy všetky doklady, písomnosti, vyjadrenia a informácie potrebné na účely veterinárnych kontrol,
5. oznamovať príslušnému orgánu veterinárnej správy každé podozrenie zo zoonózy alebo inej choroby alebo každý iný jav alebo okolnosť, ktorá by mohla predstavovať vážne ohrozenie zdravia zvierat alebo zdravia ľudí a poskytovať príslušnému orgánu veterinárnej správy všetky závažné informácie o skutočnostiach alebo okolnostiach súvisiacich s bezpečnosťou potravín živočíšneho pôvodu a ich vy sledovateľnosťou a hygienou podľa osobitných predpisov, 125)

6. dodržiavať opatrenia nariadené orgánom veterinárnej správy, ktoré sa týkajú bezpečnosti potravín živočíšneho pôvodu a ich hygieny a prijať vhodné nápravné opatrenia podľa výsledkov vlastných kontrol, ako aj výsledkov veterinárnych kontrol,

7. zastaviť prevádzku, ak príslušný orgán veterinárnej správy zrušil alebo pozastavil rozhodnutím schválenie prevádzkarne, rozhodnutím nepredžil podmienené schválenie prevádzkarne alebo nevydal rozhodnutie o schválení prevádzkarne bez podmienok a bez časového obmedzenia,

8. plniť ostatné povinnosti prevádzkovateľa potravinárskeho podniku v záujme ochrany zdravia zvierat, zdravia ľudí a dodržiavania hygienických požiadaviek na produkty živočíšneho pôvodu podľa § 3.

40. Podľa § 37 ods. 3 písm. i) a k) zákona o veterinárnej starostlivosti pri obchode so zvieratami, násadovými vajcami, zárodočnými produktmi, produktmi živočíšneho pôvodu, živočíšnymi vedľajšími produktmi, krmivami a vybranými produktmi rastlinného pôvodu s členskými štátmi sú osoby uvedené v odseku 1 (t.j. vlastník, držiteľ, sprostredkovateľ alebo dovozca, príjemca, prepravca, predávajúci alebo iné fyzické osoby alebo právnické osoby oprávnené disponovať so zvieratami, násadovými vajcami, zárodočnými produktmi, produktmi živočíšneho pôvodu, živočíšnymi vedľajšími produktmi a vybranými produktmi rastlinného pôvodu, krmivami, medikovanými krmivami, osoby, ktoré manipulujú so zvieratami, najmä predávajú zvieratá, strihajú alebo inak ošetrujú zvieratá a prevádzkovatelia potravinárskych podnikov, na ktoré sa vzťahujú veterinárne požiadavky podľa § 3, zodpovední za bezpečnosť potravín živočíšneho pôvodu) ďalej povinné

i) zabezpečiť, aby boli produkty živočíšneho pôvodu určené na obchod získané v súlade s týmto zákonom, skontrolované, osobitne označené a označené etiketami, a aby k nim boli až po konečného príjemcu priložené certifikáty alebo iné predpísané doklady,

k) zabezpečiť, aby produkty živočíšneho pôvodu určené na obchod vyhovovali veterinárnym požiadavkám podľa tohto zákona na všetkých stupňoch produkcie, skladovania, uvádzania na trh a prepravy produktov živočíšneho pôvodu.

41. Podľa § 50 ods. 1 písm. n) zákona o veterinárnej starostlivosti orgán veterinárnej správy uloží fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe pokutu od 400 eur do 3500 eur, ak nezabezpečí, aby boli produkty živočíšneho pôvodu určené na obchod získané, skontrolované, osobitne označené zdravotnými alebo identifikačnými značkami a označené etiketami podľa tohto zákona a aby k nim boli až po konečného príjemcu priložené certifikáty alebo iné predpísané doklady.

42. Podľa § 50 ods. 3 písm. j) zákona o veterinárnej starostlivosti orgán veterinárnej správy uloží fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe pokutu od 2 500 eur do 40 000 eur, ak nezabezpečí, aby produkty živočíšneho pôvodu určené na obchod a uvádzanie na trh vyhovovali veterinárnym požiadavkám podľa tohto zákona na všetkých stupňoch výroby, skladovania, uvádzania na trh a prepravy produktov živočíšneho pôvodu.

43. Podľa § 50 ods. 3 písm. y) zákona o veterinárnej starostlivosti orgán veterinárnej správy uloží fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe pokutu od 2 500 eur do 40 000 eur, ak nesprístupní všetku dokumentáciu a záznamy podľa tohto zákona a osobitných predpisov alebo ktoré príslušný orgán veterinárnej správy považuje za potrebné na posúdenie predmetu veterinárnej kontroly.

44. Podľa článku 1 písm. k) Nariadenia (ES) č. 589/2008 v znení účinnom v čase spáchania správnych deliktov „vajcia“ znamená vajcia v škrupine, okrem rozbitých, inkubovaných alebo uvarených vajec, ktoré zniesli sliepky druhu Gallus gallus, a sú vhodné na priamu ľudskú spotrebu alebo na prípravu výrobkov z vajec.

45. Podľa článku 7 Nariadenia (ES) č. 589/2008 - Údaje uvádzané na prepravných obaloch
1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 18 nariadenia (ES) č. 178/2002, uvedie výrobca na mieste produkcie na každom prepravnom obale obsahujúcom vajcia tieto údaje:

a) názov a adresu výrobcu;

b) kód výrobcu;

c) počet vajec a/alebo ich hmotnosť;

d) dátum alebo obdobie znášky;

e) dátum odoslania.

V prípade triediarní, do ktorých sa dodávajú nebalené vajcia z ich vlastných jednotiek produkcie nachádzajúcich sa na rovnakom mieste, sa označenie prepravných obalov údajmi môže uskutočniť v triediarniach.

2. Údaje uvedené v odseku 1 platia pre prepravné obaly a sú obsiahnuté v sprievodných dokladoch. Kópiu týchto dokladov uchováva prevádzkovateľ, ktorému boli vajcia dodané. Originály sprievodných dokladov sa uchovávajú v triediarni, v ktorej sa vajcia triedia. V prípade, že sa dávky dodávané do zberného zariadenia rozdeľujú na dodávky pre viac ako jedného prevádzkovateľa, môžu byť sprievodné doklady nahradené príslušnými etiketami na prepravných kontajneroch za predpokladu, že obsahujú údaje uvedené v odseku 1.

3. Údaje uvedené v odseku 1 pre prepravné obaly sa nemenia a zostávajú na prepravnom obale až do vybratia vajec z obalu na účely ich bezprostredného triedenia, označovania, balenia a ďalšieho spracovania.

46. Podľa článku 8 Nariadenia (ES) č. 589/2008 - Označovanie vajec v prípade cezhraničných dodávok
1. Vajcia dodávané z miesta produkcie do zberného zariadenia, triediarne alebo nepotravinárskeho priemyslu, ktoré sa nachádzajú v inom členskom štáte, sa označujú kódom výrobcu predtým, ako opustia miesto produkcie.

2. Členský štát, na území ktorého sa nachádza miesto produkcie, môže oslobodiť výrobcu od požiadavky ustanovenej v odseku 1, ak podpísal dodávateľskú zmluvu s triediarnou v inom členskom štáte, ktorý vyžaduje označovanie v súlade s týmto nariadením. Takéto oslobodenie je možné udeliť len na žiadosť oboch príslušných prevádzkovateľov a po predchádzajúcom písomnom súhlase členského štátu, v ktorom sa triediareň nachádza. V takýchto prípadoch sa k zásielke priložuje kópia dodávateľskej zmluvy.

3. Dodávateľská zmluva uvedená v odseku 2 musí mať trvanie minimálne jeden mesiac.

4. Kontrolné orgány príslušného členského štátu a všetkých tranzitných členských štátov, uvedené v článku 24, sú informované pred udelením oslobodenia ustanoveného v odseku 2 tohto článku.

5. Vajcia triedy B, ktoré sa uvádzajú na trh v inom členskom štáte, sa označujú v súlade s druhým pododsekom bodu 1 oddielu III časti A prílohy XIV k nariadeniu (ES) č. 1234/2007 a v prípade potreby sa na nich uvádza údaj v súlade s článkom 10 tohto nariadenia, aby sa zabezpečilo ich ľahké odlíšenie od vajec triedy A.

47. Podľa článku 10 Nariadenia (ES) č. 589/2008 - Údaje na vajciach triedy B

Údaj uvedený v bode 1 oddiele III časti A prílohy XIV k nariadeniu (ES) č. 1234/2007 má podobu kruhu s priemerom minimálne 12 mm, v ktorom je písmeno „B“ vysoké minimálne 5 mm, alebo jasne viditeľného farebného bodu s priemerom minimálne 5 mm.

48. Podľa článku 11 Nariadenia (ES) č. 589/2008 - Označovanie vajec dodávaných priamo do potravinárskeho priemyslu

Členské štáty môžu oslobodiť od požiadaviek na označovanie vajec uvedených v bode 1 oddiele III časti A prílohy XIV k nariadeniu (ES) č. 1234/2007 tých prevádzkovateľov, ktorí o to požiadali, ak sú vajcia dodávané priamo z miesta produkcie do potravinárskeho priemyslu.

49. Podľa čl. 12 ods. 4 Nariadenia (ES) č. 589/2008 - Označovanie obalov

Na vonkajšej strane obalov obsahujúcich vajcia triedy B sa uvádzajú jasne viditeľné a ľahko čitateľné tieto údaje:

a) kód triediarne;

b) trieda akosti, obaly sa označujú buď slovami „trieda B“, alebo písmenom „B“;

c) dátum balenia.

50. Podľa Nariadenia (EÚ) č. 1308/2013 v znení účinnom v čase spáchania správnych deliktov - príloha VII, časť VI Slepačie vajcia druhu Gallus gallus

I. Rozsah pôsobnosti

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 75, pokiaľ ide o obchodné normy týkajúce sa násadových vajec a jednoduchovej hydiny, sa táto časť uplatňuje na uvádzanie vajec na trh v rámci Únie, ktoré boli vyprodukované v Únii, dovezené z tretích krajín alebo určené na vývoz mimo Únie.

2. Členské štáty môžu udeliť výnimku z požiadaviek ustanovených v tejto časti okrem bodu III ods. 3 na vajcia, ktoré výrobca predáva priamo konečnému spotrebiteľovi:

a) na mieste produkcie, alebo

b) na miestnom verejnom trhovisku alebo podomovým predajom v oblasti produkcie dotknutého členského štátu.

V prípade udelenia takejto výnimky má každý výrobca možnosť rozhodnúť sa, či ju uplatní alebo nie. Ak sa takáto výnimka uplatní, nesmie sa použiť triedenie podľa kvality a hmotnosti.

Členský štát môže podľa vnútroštátneho práva vymedziť pojmy „miestne verejné trhovisko“, „podomový predaj“ a „oblasť produkcie“.

II. Triedenie podľa kvality a hmotnosti

1. Vajcia sa triedia podľa kvality takto:

a) trieda A alebo „čerstvé vajcia“;

b) trieda B.

2. Vajcia triedy A sa triedia aj podľa hmotnosti. Triedenie podľa hmotnosti sa však nevyžaduje pri vajciach dodávaných do potravinárskeho a nepotravinárskeho priemyslu.

3. Vajcia triedy B sa dodávajú len do potravinárskeho a nepotravinárskeho priemyslu.

III. Označovanie vajec

1. Vajcia triedy A sa označujú kódom výrobcu.

Vajcia triedy B sa označujú kódom výrobcu a/alebo iným označením.

Členské štáty môžu udeliť výnimku z tejto požiadavky na vajcia triedy B, s ktorými sa obchoduje výlučne na ich území.

2. Označovanie vajec v súlade s bodom 1 sa uskutoční vo výrobnom zariadení alebo v prvej triediarni, do ktorej sa vajcia dodajú.

3. Vajcia, ktoré výrobca predáva konečnému spotrebiteľovi na miestnom trhovisku v regióne produkcie dotknutého členského štátu, sa označujú v súlade s odsekom 1 tohto článku.

Členské štáty však môžu od tejto požiadavky oslobodiť výrobcov, ktorí chovajú menej než 50 nosníc, za predpokladu, že sa na mieste predaja uvedie meno/názov a adresa výrobcu.

51. Podľa čl. 18 Nariadenia (ES) č. 178/2002 - Vysledovateľnosť

1. Vysledovateľnosť potravín, krmív, zvierat určených na produkciu potravín a akýchkoľvek látok, ktoré sú určené na pridávanie do potravín alebo krmív alebo o ktorých sa predpokladá, že sú na to určené, musí sa zaviesť vo všetkých stupňoch výroby, spracovania a distribúcie.

2. Prevádzkovatelia potravinárskych a krmivárskych podnikov musia byť schopní identifikovať akúkoľvek osobu, ktorá im dodáva potraviny, krmivo, zvierat určené na produkciu potravín alebo akúkoľvek látku, ktorá je určená na pridávanie do potravín alebo krmív, alebo o ktorej sa predpokladá, že sa bude pridávať do potravín alebo krmív.

S týmto cieľom musia mať takí prevádzkovatelia zavedené systémy a postupy, ktoré umožnia, aby tieto informácie boli na požiadanie sprístupnené príslušným orgánom.

3. Prevádzkovatelia potravinárskych a krmivárskych podnikov musia mať zavedené systémy a postupy na identifikovanie iných podnikov, do ktorých sa dodávajú ich výrobky. Tieto informácie sa na požiadanie sprístupnia príslušným orgánom.

4. Potraviny alebo krmivá, ktoré sa umiestňujú na trhu alebo sa pravdepodobne budú umiestňovať na trhu v spoločenstve, musia mať vhodnú etiketu alebo označenie umožňujúce ich vysledovateľnosť prostredníctvom príslušnej dokumentácie alebo informácií v súlade s príslušnými požiadavkami konkrétnejších ustanovení.

5. Ustanovenia na účely uplatnenia požiadaviek tohto článku v súvislosti s konkrétnymi sektormi sa môžu prijať v súlade s postupom ustanoveným v článku 58 ods. 2.

52. Podľa čl. 1 Nariadenia (EÚ) č. 931/2011 (ide o vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 931/2011 z 19. septembra 2011 o požiadavkách na vysledovateľnosť stanovených nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 v súvislosti s potravinami živočíšneho pôvodu - poznámka správneho súdu) V tomto nariadení sa stanovujú ustanovenia, ktorými sa vykonávajú požiadavky na vysledovateľnosť stanovené nariadením (ES) č. 178/2002 pre prevádzkovateľov potravinárskych podnikov, pokiaľ ide o potraviny živočíšneho pôvodu) v znení účinnom v čase spáchania správnych deliktov.

53. Podľa čl. 3 Nariadenia (EÚ) č. 931/2011 - Požiadavky na vysledovateľnosť

1: Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov zabezpečia, aby prevádzkovateľom potravinárskych podnikov, ktorým sa potraviny dodávajú, a na požiadanie aj príslušnému orgánu boli k dispozícii tieto informácie o zásielkach potravín živočíšneho pôvodu:

a) presný opis potraviny;

b) objem alebo množstvo potraviny;

- c) názov a adresa prevádzkovateľa potravinárskeho podniku, ktorý potravinu odoslal;
- d) názov a adresa odosielaťa (vlastníka), ak sa líši od prevádzkovateľa potravinárskeho podniku, ktorý potravinu odoslal;
- e) názov a adresa prevádzkovateľa potravinárskeho podniku, ktorému sa potravina odosiela;
- f) názov a adresa príjemcu (vlastníka), ak sa líši od prevádzkovateľa potravinárskeho podniku, ktorému sa potravina odosiela;
- g) údaje o dávke, šarži, prípadne zásielke a
- h) dátum odoslania.

2: Informácie uvedené v odseku 1 sa poskytujú nad rámec informácií, ktoré sa požadujú na základe príslušných ustanovení právnych predpisov Únie o vysledovateľnosti potravín živočíšneho pôvodu.

3: Informácie uvedené v odseku 1 sa musia denne aktualizovať a musia zostať k dispozícii aspoň dovtedy, kým nemožno primerane predpokladať, že potravina sa spotrebovala. Na požiadanie príslušného orgánu musí prevádzkovateľ potravinárskeho podniku poskytnúť uvedené informácie bez zbytočného odkladu. Vhodnú formu, v ktorej sa informácie musia poskytnúť, si môže zvoliť dodávateľ potravín, za predpokladu, že informácie požadované v odseku 1 budú prevádzkovateľovi potravinárskeho podniku, ktorému sa tieto potraviny dodávajú, jasne a jednoznačne k dispozícii a bude si ich môcť vyhľadať.

54. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku správneho súdu preskúmal tento napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a konanie, ktoré mu predchádzalo, a to najmä z pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v podanej žalobe.

55. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu č. k. 31S/89/2021 zo dňa 21. decembra 2022, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. k.: 2934/2021 zo dňa 16. marca 2021, ktorým podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku žalovaný ako odvolací druhostupňový správny orgán zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu žalovaného č. k.: 943/2020-2/MM zo dňa 21. decembra 2020, a to pre rozsiahlosť, neprehľadnosť výroku, zmätočnú skutkovú a právnu kvalifikáciu, citáciu predpisov, ktoré už stratili platnosť. Z dôvodu nesprávneho posúdenia skutkového stavu veci a na to nadväzujúceho právneho posúdenia v súvislosti so skutkom, ktorý prvostupňový správny orgán považoval za najzávažnejší (skutok bol odvolacím orgánom posúdený ako menej závažný), druhostupňový správny orgán uložení pokutu znížil na 9.000,- EUR a odôvodnil ju zo všetkých zákonom stanovených hľadísk. Druhostupňový správny orgán mal za preukázané spáchanie správneho deliktu podľa § 50 ods. 1 písm. n) a 50 ods. 3 písm. j) a písm. y) zákona o veterinárnej starostlivosti.

56. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho spisu, ako aj pripojeného administratívneho spisu žalovaného mal preukázané, že dňa 10. decembra 2019 vykonal veterinárny inšpektor RVPS Martin v prevádzkarni žalobcu Výroba piškót - SHP a.s. kontrolu produktov živočíšneho pôvodu (vajec) dodaných z iných členských štátov podľa zákona o veterinárnej starostlivosti v rozhodnom znení. Kontrola bola vykonaná v mieste určenia produktov živočíšneho pôvodu na základe hlásenia zásielky vajec z Českej republiky prostredníctvom elektronického systému ŠPVS SR. Vzhľadom na zistené skutočnosti a nedostatky konštatované pri vykonávaní kontroly, RVPS Martin ako prvostupňový správny orgán v zmysle § 8 ods. 3 písm. e) zákona o veterinárnej starostlivosti uložil žalobcovi Opatrenia č. k. 3004/2019/MM zo dňa 10. decembra 2019 a Veterinárne opatrenia č. k. 3026/2019/MM zo dňa 16. decembra 2019. Dňa 13. februára 2020 vykonal inšpektori RVPS Martin dodatočnú veterinárnu kontrolu za účelom overenia splnenia uložených opatrení. Následne začal prvostupňový správny orgán správne konanie a dňa 21. decembra 2020 vydal rozhodnutie č. k.: 943/2020-2/MM, v ktorom žalobcu uznal zodpovedným za spáchanie správnych deliktov podľa § 50 ods. 3 písm. i), t), y) zákona o veterinárnej starostlivosti a uložil mu úhrnnú pokutu vo výške 10.000,- EUR podľa § 50 ods. 3 písm. i) uvedeného zákona. Voči uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný dňa 16. marca 2021 svojím rozhodnutím č. 2934/2021 a ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu žalovaného č. k.: 943/2020-2/MM zo dňa 21. decembra 2020 tak, že žalobcu uznal zodpovedným za spáchanie správneho deliktu podľa § 50 ods. 1 písm. n) a 50 ods. 3 písm. j) a písm. y) zákona o veterinárnej starostlivosti a zároveň mu uložení pokutu znížil na 9.000,- EUR. Žalobca uvedené rozhodnutie žalovaného napadol správnou žalobou, o ktorej rozhodol krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 31S/89/2021 rozsudkom zo dňa 21. decembra 2022 tak,

že zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Voči rozsudku krajského súdu podal žalovaný dňa 4. apríla 2023 kasačnú sťažnosť, v ktorej namietal, že správny súd v konaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rovnako namietal aj nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP. Žalovaný v podanej kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 31S/89/2021 zo dňa 21. decembra 2022 zmenil tak, že zruší druhostupňové rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Rovnako navrhol, aby mu súd v konaní priznal úplnú náhradu trov konania.

57. Primárnou úlohou kasačného súdu je v medziach podanej kasačnej sťažnosti posúdiť, či krajský súd v konaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tiež, či sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď správnu žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zamietol.

58. Kasačný súd považuje v prvom rade za potrebné uviesť, že z administratívneho spisu má preukázané, že skutkový stav nie je sporný. Správne orgány uložili sťažovateľovi pokutu za spáchanie správneho deliktu spočívajúceho v tom, že v rozpore s ustanoveniami zákona o veterinárnej starostlivosti vo svojej prevádzkarni registrovanej ako miesto určenia nezabezpečil vykonanie vlastnej kontroly zásielky vajec pôvodom z Českej republiky za účelom preverenia splnenia požiadaviek na označenie produktov živočíšneho pôvodu a požiadaviek na ich vysledovateľnosť určených zákonom o veterinárnej starostlivosti ako aj osobitnými predpismi - Nariadením (ES) č. 589/2008, Nariadením (ES) č. 178/2002 a tiež tým, že sťažovateľ nesprístupnil všetku dokumentáciu týkajúcu sa dodávky predmetnej zásielky vajec v tu prejednávanvej veci ani v čase úradnej veterinárnej kontroly, ani v čase dodatočnej veterinárnej kontroly. Medzi účastníkmi nie je sporné a sťažovateľ to ani nenamietal, že v kontrolovanvej prevádzkarni boli zistené tu vytykané nedostatky. V danom prípade bolo jednoznačne preukázané porušenie povinností sťažovateľa v zmysle zákona o veterinárnej starostlivosti, za porušenie ktorých mu bola uložená pokuta.

59. Sťažovateľ sa však domnieva, že správny súd a správne orgány vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď pri ukladaní pokuty nezohľadnili skutočnosť, že voči sťažovateľovi ako subjektu kontrolovanému zo strany tých istých správnych orgánov bolo súbežne vedené už iné správne konanie vo veci porušenia povinností podľa zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v rozhodnom znení (ďalej len „zákon o potravinách“). Podľa sťažovateľa malo byť jedno i druhé konanie vedené ako spoločné vzhľadom na to, že v oboch prípadoch išlo o porušenie povinností určených Nariadením (ES) č. 178/2002 v súvislosti s umiestňovaním na trh čerstvých slepačích vajec triedy kvality B a vysledovateľnosťou vajec, a tiež aj vzhľadom na rovnaké miesto i čas kontrolovaného protiprávneho konania. Podľa sťažovateľa zo strany správneho orgánu bol nesprávne a selektívne raz použitý zákon o veterinárnej starostlivosti a inokedy zákon o potravinách. Rovnako mal správny súd podľa sťažovateľa súdne konanie v tu prejednávanvej veci spojiť so súdnym konaním vedeným u neho pod sp. zn. 31S/45/2021 (pozn. súdu v tomto prípade išlo o súdne konanie vedené na Krajskom súde v Žiline vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia ŠVPS SR č.k.: 4610/2020-2 zo dňa 1. februára 2021 o odvolaní voči rozhodnutiu RVPS Martin č. k.: 480/2020-420-1701/2020/MM zo dňa 28. októbra 2020 o uložení úhrnnej pokuty vo výške 33 000 EUR podľa zákona o potravinách). Podľa sťažovateľa by takýmto postupom správnych orgánov, či neskôr správneho súdu, nedošlo k porušeniu k ním namietanej zásady správneho trestania, a to zásady ne bis in idem.

60. V súvislosti s uvedeným kasačný súd v prvom rade zdôrazňuje, že jeho úlohou je posúdiť, či sa správny súd a správne orgány dostatočne vysporiadali so zisteným skutkovým stavom, teda či bol skutkový stav riadne a úplne zistený, a či sa napadnutý rozsudok a rozhodnutia správnych orgánov opierali o správne úvahy a nedošlo k vybočeniu z medzí stanovených právnymi predpismi. Kasačný súd konštatuje, že takáto situácia v posudzovanom prípade nenastala. Správny súd správne dospel k záveru, keď zhodne so žalovaným uviedol, že príslušné správne orgány v tu prejednávanvej veci sú orgánmi štátnej správy tak vo veterinárnej oblasti ako aj orgánmi úradnej kontroly v oblasti potravín, či dokonca majú oprávnenie vykonávať kontroly aj podľa iných právnych predpisov. A hoci sa táto právna úprava v niektorých prípadoch prekrýva, v súčasnosti nemožno inak ako aktuálne platnú a účinnú právnu úpravu akceptovať. Prevádzka sťažovateľa Výrobca piškót - SHP a.s. je zaregistrovaná jednak

podľa zákona o potravinách ako výroba potravín a tiež aj podľa zákona o veterinárnej starostlivosti ako príjemca v mieste určenia zásielok produktov živočíšneho pôvodu. Prevádzka teda podlieha kontrolám zo strany tu príslušných správnych orgánov podľa oboch zákonov, pričom každá z týchto kontrol sleduje úplne iný legitímny cieľ. Kasačný súd súhlasne konštatuje, že to podľa akého zákona bude príslušný správny orgán vykonávať kontrolu, spadá do kompetencie príslušného orgánu, pričom jediným kritériom tejto voľby je, aby zodpovedala litere zákona. Nakoľko zákon neurčuje podľa akého kritéria rozhoduje príslušný správny orgán o druhu vykonávanej kontroly (podľa akého zákona), je toto rozhodnutie plne v kompetencii správneho orgánu, ktorý pri tom musí akceptovať kritériá súladné s relevantnými právnymi predpismi. Je dôležité, aby účel a predmet kontroly - t.j. to, podľa akého zákona a v akej veci sa bude kontrola vykonávať, bol zrejmý od samého začiatku úradnej kontroly. Z obsahu predloženého spisového materiálu sťažovateľa je zrejmé, že tomu tak bolo aj v tu prejednáwanej veci, nakoľko v každom zázname o úradnej, resp. dodatočnej úradnej kontrole, či uložených opatreniach je uvedené podľa akého zákona boli tieto vykonané. Navyše na písomných záznamoch je i odtlačok pečiatky kontrolovaného subjektu a podpis zodpovednej osoby žalobcu, čo len potvrdzuje, že žalobca mal v každom prípade vedomosť, na základe akého právneho predpisu bude kontrola vykonávaná (v posudzovanom prípade podľa zákona o veterinárnej starostlivosti) a ako sa bude priebeh správneho konania odvíjať.

61. Kasačný súd v nadväznosti na predchádzajúci bod tohto rozhodnutia, zhodne so správnym súdom preto uvádza, že námietka sťažovateľa o nutnosti vedenia spoločného konania (pozn. súdu podľa sťažovateľa konania vedeného na správnom súde jednak v tu prejednáwanej veci, ako aj vyššie zmieneného konania vedeného na správnom súde pod sp. zn. 31S/45/2021, eventuálne aj 31S/47/2021) podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona per analogiam je nedôvodná a v celom rozsahu odkazuje na to, čo v tomto smere uviedol správny súd vo svojom rozsudku (bod č. 18). S argumentáciou správneho súdu sa v plnom rozsahu stotožňuje. Kasačný súd je rovnako názoru, že v danom prípade išlo o rôzne druhy správnych konaní vykonávaných podľa rôznych právnych predpisov (v jednom prípade podľa zákona o potravinách, v tu posudzovanom podľa zákona o veterinárnej starostlivosti), pričom nie je daná objektívna ani subjektívna súvislosť konaní žalobcu, za ktoré bol sankcionovaný v poukázaných správnych konaniach. Niet preto pochybností o tom, že sťažovateľ sa svojím protiprávnym konaním dopustil porušenia rozdielnych povinností podľa rôznych zákonov, ktoré skutkovo ani časovo nesúvisia. Tieto skutočnosti bránia tomu, aby o všetkých skutkoch žalobcu napíňajúcich skutkové podstaty správnych deliktov podľa rôznych právnych predpisov, bolo rozhodované v jedinom spoločnom konaní.

62. V súvislosti s opakovanou námietkou sťažovateľa ohľadom nutnosti vedenia spoločného konania, nakoľko podľa sťažovateľa výsledkom takto súbežne vedených rôznych správnych konaní boli rozhodnutia o porušení tej istej povinnosti vo výsledovateľnosti vajec podľa čl. 18 Nariadenia (ES) č. 178/2002, kasačný súd konštatuje, že tak v tu prejednáwanej veci ako aj vo veci správnych konaní, resp. súdneho konania, na spojenie s ktorými odkazuje sťažovateľ, je objektívna stránka správnych deliktov kladených mu za vinu, rozdielna, a teda rozhodovanie v jedinom spoločnom konaní neprichádza do úvahy. Pre úplnosť považuje kasačný súd za potrebné vysvetliť, že konkrétne v tu posudzovanom prípade sa sťažovateľovi nekladie za vinu, že uvádzal na trh vajcia (ako sa mylne sťažovateľ domnieva), ale to, že ako registrovaný príjemca zásielok produktov živočíšneho pôvodu podľa zákona o veterinárnej starostlivosti nezabezpečil vykonanie vlastnej kontroly zásielky vajec pochádzajúcich z Českej republiky (ani sprievodnej dokumentácie) a teda nezistil, že predmetná zásielka nielenže neobsahuje taký počet vajec ako bol nahlásený, ale ani nezodpovedá zákonným požiadavkám pri obchodovaní s produktmi živočíšneho pôvodu medzi dvomi subjektmi pochádzajúcimi z rôznych členských štátov EÚ, konkrétne z hľadiska označovania vajec a ich výsledovateľnosti podľa čl. 18 Nariadenia (ES) č. 178/2002.

Iné konanie, na ktoré poukazuje sťažovateľ (pozn. súdu vedené pod sp. zn. 31S/45/2021), bolo vedené vo veci výsledkov úradných kontrol potravín vykonaných podľa zákona o potravinách v prevádzkarni sťažovateľa Výroba piškót - SHP a. s., počas ktorých bolo zistené, že prevádzkovateľ/žalobca dňa 14. 05. 2020, 30. 06. 2020, 05. 08. 2020, 13. 08. 2020 skladoval na účely ich použitia pri výrobe vajcia nie bezpečné, s výskytom plesní. Zároveň boli počas týchto kontrol zistené nedostatky v prevádzkovej hygiene a v dodržiavaní zásad správnej výrobnjej praxe a tiež nesplnenie opatrenia uloženého na mieste pri úradnej kontrole potravín dňa 14. 05. 2020. Uvedené konanie bolo správnymi orgánmi posúdené ako správny delikt podľa zákona o potravinách. V tomto prípade nebolo vedené správne konanie a sankcia nebola uložená za žiadne porušenia povinností v oblasti výsledovateľnosti vajec. Správne

orgány konštatovali porušenie čl. 14 ods. 1 v nadväznosti na čl. 14 ods. 2 písm. b) Nariadenia (ES) č. 178/2002, ktorý pojednáva o bezpečnosti potravín.

Z uvedeného je zrejmé, že v posudzovaných prípadoch nešlo o porušenie tých istých právnych povinností, ktoré by boli kladené za vinu sťažovateľovi a rovnako nie je daná vecná ani časová súvislosť posudzovaných správnych deliktov. Spoločné konanie v tejto veci podľa názoru kasačného súdu neprichádza do úvahy. A rovnako nie je preto možné ani uvažovať o porušení zásady správneho trestania ne bis in idem v tejto veci, nakoľko podľa názoru kasačného súdu sťažovateľovi nebola opakovane uložená tá istá sankcia za porušenie tých istých povinností a v tej istej veci.

63. V nadväznosti na vyššie uvedené a vo vzťahu k uloženej pokute a jej výške, kasačný súd iba dodáva, že žalovaný nevybočil z medzí správneho uváženia a ani ho nezneužil. Plne sa stotožňuje s odôvodnením jej uloženia správnymi orgánmi, ako je uvedené v odôvodnení rozhodnutia žalovaného, ako aj následne v dôkladnom odôvodnení rozhodnutia správneho súdu v zmysle bodov 24 až 26. Pri posúdení uloženej pokuty žalovaný zobral do úvahy všetky argumenty týkajúce sa danej veci, rešpektoval zmysel a účel aplikovaných predpisov, ale zároveň prihliadal na špecifiká predmetného konkrétneho konania. Pri zohľadnení individuálneho a generálneho preventívneho pôsobenia pokuty, jej represívnej funkcie, efektívnosti pokuty a jej účinku, minulosť sťažovateľa a skutočnosti, že zistené nedostatky boli ľahko odhaliteľné je výška uloženej pokuty primeraná. Žalovaný uložil sťažovateľovi úhrnnú pokutu podľa ustanovenia zákona o veterinárnej starostlivosti, ktoré postihuje najzávažnejší delikt, avšak na dolnej hranici zákonom stanoveného rozpätia. Podľa § 51 ods. 4 zákona o veterinárnej starostlivosti, totiž orgán úradnej kontroly na úseku veterinárnej správy pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky protiprávneho konania. Pri posudzovaní závažnosti protiprávneho konania orgán veterinárnej správy berie do úvahy jeho povahu, možný vplyv na zdravie zvierat, zdravie ľudí alebo ochranu zvierat, ako aj iné faktory, najmä opakované porušovanie tohto zákona. Vzhľadom na tieto skutočnosti je námietka týkajúca sa porušenia zásady materiálnej rovnosti účastníkov a precedenčnej zásady nedôvodná.

64. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa ohľadom porušenia jeho práva na spravodlivý proces spočívajúceho v tom, že podľa sťažovateľa I) v konaní pred správnym súdom nebolo nariadené ústne pojednávanie, II) termín pojednávania verejného vyhlásenia rozsudku správneho súdu v predmetnej veci stanovenom na deň 21. december 2022 nie je dostupný na portáli súdu a sťažovateľ má aj preto dôvodné podozrenie, či bol rozsudok správneho súdu vyhlásený v termíne deklarovanom súdom a III) napokon, že súd neprihliadol k následnému vyjadreniu žalobcu k duplike žalovaného zo dňa 27. decembra 2022, kasačný súd v prvom rade uvádza, že podľa § 107 ods. 1 a ods. 2 SSP predseda senátu nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, ak a) o to požiada aspoň jeden z účastníkov konania, b) vykonáva dokazovanie, c) to vyžaduje verejný záujem, d) je to na prejednanie veci potrebné alebo e) tak ustanovuje tento zákon. V ostatných prípadoch rozhoduje správny súd bez pojednávania. Po preskúmaní súdneho spisu kasačný súd zistil, že nakoľko žiaden z účastníkov konania nepožiadal súd o nariadenie pojednávania v predmetnej veci, správny súd postupoval správne, keď v odôvodnení rozsudku (bod č. 9) vec prejednal bez nariadenia pojednávania za splnenia procesných podmienok stanovených v § 107 ods. 1 písm. a) SSP a contrario v spojení s § 137 ods. 4 SSP. Kasačný ani správny súd nezistili dôvody na nariadenie pojednávania v zmysle § 107 ods. 1 písm. b) až e) SSP. Podľa § 137 ods. 4 SSP vo veciach, v ktorých správny súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením. Zo súdneho spisu posudzovanej veci kasačný súd zistil, že predsedníčkou senátu určený termín verejného vyhlásenia rozsudku na deň 21. decembra 2022 o 8:50 hod. bol oznámený na úradnej tabuli súdu dňa 12. decembra 2022, t.j. viac ako 5 dní pred jeho vyhlásením. Nasvedčuje tomu aj oznámenie vyvesené na úradnej tabuli súdu zo dňa 12. decembra 2022. V zmysle zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku sa verejné vyhlásenie rozsudku uskutočnilo v daný deň o 8:52 hod. (č. l. 211 súdneho spisu). Z uvedeného je zrejmé, že verejne deklarovaný termín uskutočnenia verejného vyhlásenia rozsudku oznámený na úradnej tabuli korešponduje s reálnym vyhlásením rozsudku podľa zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku, teda aj s časom stanoveným pokynom predsedníčky senátu. Kasačný súd uvádza, že údaje o zverejnení oznámenia aj na webovom sídle správneho súdu už nie sú k dispozícii, nakoľko súd tieto z webového portálu po aktuálnom dni vymaže. Avšak, vychádzajúc z toho, že zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku je verejná listina, ktorá potvrdzuje pravdivosť toho, čo sa v nej osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak a tento sťažovateľ nepreukázal, iba samotné

popieranie obsahu verejnej listiny alebo jej spochybňovanie, nemôže mať za následok, že súd z jej obsahu nebude vychádzať (uznesenie NS SR 8Cdo/204/2020). Kasačný súd má za to, že správny súd postupoval správne aj vo vzťahu k právu sťažovateľa na oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku v tu prejednávanej veci.

K vyjadreniu žalobcu k duplike žalovaného zo dňa 27. decembra 2022, kasačný súd iba konštatuje, že uvedené podanie bolo uskutočnené po verejnom vyhlásení rozhodnutia vo veci samej, a teda je prirodzene logické, že sa správny súd obsahom uvedeného podania nezaoberal ani ho nevyhodnocoval. Naopak, správny súd nad rámec v odôvodnení rozsudku (bod č. 27) uviedol, že v časti, v ktorej možno podanie žalobcu vyhodnotiť ako nové žalobné body, by tieto z titulu absencie právneho rámca, ktorý by to umožňoval a v rozpore so zásadou koncentrácie konania, ani nemohol podrobiť vecnému hodnoteniu. Kasačný súd sa s odôvodnením rozsudku správneho súdu v tejto veci plne stotožňuje a záverom vyhodnocuje, že z vyššie uvedených skutočností zistených zo súdneho spisu, ako aj z obsahu kasačnej sťažnosti a bodu 9 a 27 odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu je toho názoru, že postup správneho súdu, ktorý predchádzal uskutočneniu pojednávania, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok bol procesne správny, a teda kasačný súd nezistil procesný nedostatok, ktorý by viedol k záveru o porušení práva sťažovateľa na spravodlivý proces.

65. Záverom považuje kasačný súd za potrebné tiež uviesť, že mnohé námietky sťažovateľa (použité viackrát v rôznych štádiách konania a opakovane aj v jeho duplicitných vyjadreniach) sa týkajú iných administratívnych a súdnych konaní a rozhodnutí v nich vydaných, ktoré s prejednanou vecou nemajú súvis a vôbec nereflektujú skutkový stav tu posudzovanej veci. Týka sa to konkrétne aj námietky „uvádzania na trh“, námietky „umiestňovania na trh“, či „plesnivých vajec“. Kasačný súd v tejto veci v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu (bod č. 12 a 13), so záverom ktorého sa stotožňuje. Rovnako súhlasí s názorom správneho súdu, že kvantitatívna argumentácia sťažovateľa bez ohľadu na jej kvalitu, svedčí o neorientovaní sa v problematike a v konečnom dôsledku nemá pre sťažovateľa v konaní žiaden efekt.

66. Najvyšší správny súd dodáva, že vo vzťahu k sťažovateľom namietaným sťažnostným bodom nebolo teda zo strany kasačného súdu zistené, že by krajský súd v konaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, resp. rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, čím neboli naplnené dôvody kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP. Kasačný súd tiež nezistil, že by nad rámec uplatnených sťažnostných bodov v zmysle § 453 ods. 2 SSP bolo v danej veci na mieste aplikovanie skutočností vyplývajúcich z § 195 písm. a) až e) SSP nezistil ani iné dôvody, pre ktoré by musel postupovať podľa § 195 SSP.

67. Najvyšší správny súd pre vyššie uvedené dôvody kasačnú sťažnosť nepovažoval za dôvodnú a podľa § 461 SSP ju zamietol.

68. O trovách kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a § 168 SSP, keď žalobca (sťažovateľ) bol v konaní pred kasačným súdom neúspešný a u žalovaného nezistil kasačný súd mimoriadne dôvody, pre ktoré by mu malo byť spravodlivo priznané právo na náhradu trov konania.

69. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho správneho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.